

Bilaga 2 till kommunfullmäktiges protokoll 2005-03-07 § 3

Svar på interpellation 2004:37 om musikens ställning i kulturskolan

Det är inte mycket av den bild som interpellanten målar upp av Kulturskolan som återspeglar den reella verksamhetens uppdrag och kommande utmaningar. Interpellanten visar dock en förståelse för att Kulturskolan är en viktig verksamhet för att främja barns och ungdomars eget skapande och deltagande i kulturlivet, något som också är min fasta övertygelse.

Långt ifrån alla barn deltar i dagens undervisning och vi vet att det i första hand är de högutbildades barn som deltar. Min syn är att de ojämnliska villkor som råder för barn och unga i Stockholm vad gäller tillgången till det kulturella kapitalet måste utjämnas. Ett annat faktum är att ca 50 % av eleverna som tar del av den enskilda undervisningen slutar efter ca 2 år. Kulturskolan har fram till nyligen genomstrukturerats av en struktur och pedagogik som utgår ifrån att eleverna fortsätter under avsevärt längre tid än så. Idag är det svårt att fylla kurserna som erbjuder Kulturskolans Avancerade Program, KAP, med tillräckligt talangfulla elever.

Att utifrån det utgångsläget hävda att kulturens politiska ledning vill förvandla Kulturskolan och musikundervisningen till en "fritidsverksamhet som alla andra", att den genomdriver nedskärningar och reducerar ämnesundervisningen till en tredjedel visar att interpellanten missar målet med många kilometer. De uppgifter som det hänvisas till syftar på ett diskussionsmaterial som sammanställts i augusti 2003 i samband med kulturskolans rapport "Lust och Glädje". Det rör sig om en idé som lärarna ombeds diskutera, ge synpunkter på och komma med egna förslag.

Vad gäller nedskärningarna för Kulturskolan stämmer det att nuvarande majoritet, p g a den rådande lågkonjunkturen, tvingades till besparingar om 6,4 mnkr för 2004. Men samma majoritet höjde anslagen med 10,5 mnkr i o m budget för 2003. Det innebär att Kulturskolans budget för innevarande år ligger drygt 4 mnkr över den som Madeleine Sjöstedts koalition anslog för 2002!

Det kulturpolitiska uppdraget är tydligt och Kulturskolan, från ledning till lärare, är aktivt engagerade i arbete med att finna metoder och modeller för att bredda deltagandet och nå fler kulturovana barn. Därför jobbar man nu med de s.k. BAS-lagen där ett team av lärare från ämnesområdena musik, bild/form, dans och drama åker i första hand till skolor i ytterstadsdelarna för att arbeta integrerat med den formella ämnesundervisningen under åtta veckor. I Grimstaskolan startar Kulturskolan pilotprojekt finansierat av kompetensfonden för att på samma sätt men under längre tid låta de egna pedagogerna vara en del av de ordinarie lärarlagen.

Vi vet utifrån dagens forskning att det krävs nya undervisningsstrukturer för att svara upp mot elevernas förändrade värderingar och faktumet att hälften slutar efter 2 år. Målet är korta pröva-på kurser, tidsbegränsade kurser i grupp, ämnesundervisning ungefär som nu, förKAP och sedan KAP vilket skapar nya förutsättningar för att fler ska få ta del av musikundervisningen, ge färre avhopp och kortare köer. Att med interpellantens höga tonläge hävda att Kulturskolans ledning visar stor okunskap om vad instrumentalundervisning kräver är direkt befängt!

Mina svar på de frågor som ställs i interpellationen är :

1. Det finns inga planer på att skära ned musikundervisningen, tvärtom kommer den att ökas.
2. Finns det bara ett musikärv? Om interpellanten syftar på den västerländska konstmusiken så anlägger Kulturskolan ett avsevärt bredare perspektiv där såväl pop/rock, afroamerikanska traditioner som världsmusik ryms.

Stockholm den 3 september 2004

Erik Nilsson
Skol- och kulturborgarråd